

powołany został do armii niemieckiej. Po przeszkoleniu wysłany został na front zachodni do Francji. Dwukrotnie ranny. W VII 1918 r. został zwolniony z wojska z 33% inwalidztwem. Ochotniczo wziął udział w powstaniu wielkopolskim. Następnie wcielony został do 3 pułku strzelców wielkopolskich (57 pp. wlkp.). W 1920 r. w trakcie walk odwrotowych kapral Pioszczyński 16 VII został ranny dwukrotnie w nogę. Szeregów nie opuścił, lecząc się ambulatoryjnie. Według opinii dowódcy 11 kompanii: „Pioszczyński w boju dodaje swoją odwagę, walecznością i męstwem każdemu żołnierzowi otuchy, nie zna żadnej przeszkody, mogącej go powstrzymać”. Kapral Pioszczyński odznaczony został Orderem Virtuti Militari 5 klasy nr 286. Pioszczyński napisał w swoim życiorysie: „Największym szczęściem w moim życiu był dzień, gdy dowódca pułku zawiesił na mojej piersi Order Virtuti Militari”. W 1921 r. awansowany na plutonowego W. Pioszczyński został zdemobilizowany. Przez cztery lata pracował we Francji. Odezwały się jednak rany wojenne i musiał wrócić do Polski. Przez kilka lat pozostawał bez pracy. Po wielu interwencjach znalazł zatrudnienie, jako woźny w Komendzie Miasta Poznania i przydzielony jako cywilny wartownik do Składnicy Materiałów Intendenckich. Dalszych informacji brak. Żonaty, dzieci: Wanda (ur. 20 V 1925 r.), Franciszek (ur. 29 VII 1927 r.), Anna (ur. 19 VII 1930 r.).

CAW, VM 14-138.

Bogusław Polak.

Pituła Stefan (1890–1957), urodził się 11 XII 1890 r. w Dziewierzewie

(w powiecie znińskim, w województwie poznańskim). Syn Andrzeja i Józefy z domu Chełmniak. Rodzice z zawodu byli kupcami. Stefan uczęszczał do Szkoły Podstawowej w Dziewierzewie i w Budzynie. Następnie ukończył Szkołę Mleczarską i Rolniczą w Smogulcu i we Wrześni (od 1906 do 1910 r.). Po zakończeniu edukacji pracował we Wrześni w sklepie materiałów budowlanych i spożywczych jako pomocnik. Od 1914 prowadził własną działalność gospodarczą jako kupiec. W latach

Stefan
Pituła

1914-1918 w armii niemieckiej; służył w piechocie i awansował na stopień kaprała. Od 1 I 1919 r. w oddziałach Powstańców Wielkopolskich. Ukończył 3 miesięczny kurs sanitarny. Zaprzysiężony w lutym 1919 r. Przydzielony do 1 baterii artylerii ciężkiej pod dowództwem majora Jana Chylewskiego. Brał udział w walkach w okolicach Szubina, Nakła, Rynarzewa. Następnie wraz z całą jednostką przerzucony na front wschodni – walczył w grupie gen. Konarzewskiego we Wschodniej Małopolsce. Uczestnik odsieczy Lwowa. 30 IV 1920 r. bezterminowo urlopowany. W armii polskiej awansował na stopień plutonowego sanitarnego. Z armii bezpośrednio oddelegowany na stanowisko burmistrza miasta Ryczywół (powiat Oborniki, woj. poznańskie) na okres 12 lat. Po zakończeniu kadencji w 1932 r. zatwierdzony